

Aanvullende uitspraak klachtencommissie Wvggz

Aanvullende uitspraak van de Klachtencommissie Wvggz zoals bedoeld in hoofdstuk 10.6, in verbinding met art.10.11 lid 1 van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (verder te noemen Wvggz).

Betreft de klacht van de heer XXXXXXXX, klachtnummer 2021/022.

De klachtencommissie Wvggz heeft zich beraden over het verzoek om schadevergoeding van de heer XXXXXXXX, geboren op XXXXXXXX, aan wie ten tijde van het indienen van de klacht en het verzoek om een schadevergoeding op grond van een zorgmachtiging verplichte zorg werd verleend door het Vincent van Gogh. De heer XXXXXX zal verder worden aangeduid als klager. Klager verblijft binnen het Vincent van Gogh, locatie XXXX, afdeling XXXX.

1. Verloop van de (verdere) procedure

Op 4 maart 2021 ontving de klachtencommissie van klager een klachtformulier dat door de klachtencommissie werd geregistreerd onder het klachtnummer 2021/022.

De klacht zag op het toepassen van verplichte zorg in de vorm van het toedienen van depotmedicatie (cisordinol).

Ingevolge artikel 10:11 lid 1 Wvggz kan een klager bij de klacht die hij indient bij de klachtencommissie tevens om een schadevergoeding, te betalen door de zorgaanbieder, verzoeken. Klager heeft dat gedaan.

Klager werd in die klachtenprocedure en in het onderhavige schadevergoedingsverzoek bijgestaan door mevrouw XXXXXXXXXXXX, patiëntenvertrouwenspersoon en verder te noemen PVP.

Het definitieve en schriftelijke oordeel van de klachtencommissie ten aanzien van de klacht werd door de klachtencommissie vastgesteld op 18 maart 2021.

Dat oordeel luidde:

-de klachtencommissie verklaart de klacht van klager op formele gronden **gegrond**, vernietigt de beslissing en draagt verweerder op om, met inachtneming van hetgeen de klachtencommissie heeft overwogen, binnen 7 dagen na datering van deze uitspraak een nieuwe beslissing te nemen (in het bijzonder met de beoordeling van de wilsbekwaamheid van klager en in dat verband de onderbouwing van verweerders beslissing):

-**houdt** het verzoek om een schadevergoeding aan: klager en de PVP worden verzocht om binnen een week na kennisneming van deze uitspraak een eventuele schade te onderbouwen, waarna de zorgaanbieder binnen een week na ontvangst van die onderbouwing daarop kan reageren. De klachtencommissie zal vervolgens na ontvangst van de reactie van de zorgaanbieder binnen twee weken een beslissing nemen.

De PVP heeft vervolgens op 24 maart 2021 per email een onderbouwing van het verzoek om schadevergoeding aan de klachtencommissie doen toekomen.

De zorgaanbieder, Stichting Vincent van Gogh, heeft daarop per email gereageerd op 31 maart 2021. Voornoemde onderbouwing alsmede de reactie van de zorgaanbieder zullen aan deze aanvullende uitspraak worden gehecht.

Het oordeel van de klachtencommissie ten aanzien van de gevorderde schadevergoeding is door de voorzitter van de klachtencommissie vastgesteld op 1 april 2021 en die dag is een afschrift van dat oordeel aan klager, de PVP, verweerder in de klachtenprocedure, de geneesheer-directeur, de zorgaanbieder en aan de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd toegezonden.

Aanvullende uitspraak klachtencommissie Wvggz

2. Standpunten klager en zorgaanbieder

Voor wat betreft de standpunten ten aanzien van de schadevergoeding verwijst de klachtencommissie naar de aan deze aanvullende uitspraak gehechte schriftelijke onderbouwing door de PVP (namens klager) en de schriftelijke reactie namens de zorgaanbieder.

Kort samengevat vordert klager een vergoeding van € 50 aan immateriële schadevergoeding en een bedrag ad € 4000 per maand, waarin de medicatie werd toegediend, wegens inkomstenderving.

Kort samengevat is de zorgaanbieder primair van oordeel dat het verzoek om een schadevergoeding toe te kennen moet worden afgewezen, subsidiair is het bedrag ad € 50 te hoog afgezet tegen de vastgestelde normschending.

3. Oordeel van de klachtencommissie over het verzoek om schadevergoeding

3.1. Algemene overwegingen van de klachtencommissie

Op 18 maart 2021 heeft de klachtencommissie een schriftelijk oordeel gegeven over de door klager ingediende klacht. Die klacht is om formele redenen gegrond verklaard. Het verzoek om schadevergoeding is bij dat oordeel aangehouden in afwachting van de schriftelijke onderbouwing van dat verzoek door klager (en namens de klager, de PVP) en het schriftelijke standpunt van de zorgaanbieder. Die werden door de klachtencommissie ontvangen op respectievelijk 24 en 31 maart 2021. Deze aanvullende uitspraak ziet derhalve enkel nog op de door klager gevraagde schadevergoeding.

3.1.1. Werkwijze.

Uitgangspunt voor de klachtencommissie is, dat bij om inhoudelijk en/of om formele redenen gegrond verklaarde klachten of klachtonderdelen, door de klager of diens vertegenwoordiger, binnen een week na de verzending van de uitspraak van de klachtencommissie, mits om een schadevergoeding is verzocht, een schriftelijke onderbouwing aan de klachtencommissie wordt gestuurd (via de email), gerekend vanaf de dag van de verzending van de uitspraak. De zorgaanbieder reageert daar binnen een week na ontvangst op. De klachtencommissie zal dan binnen een week na ontvangst van die reactie een beslissing nemen. Dat verzoek wordt dan door de voorzitter van de klachtencommissie enkelvoudig en schriftelijk beoordeeld, tenzij er redenen zijn om dat schriftelijk en met de voltallige commissie te beoordelen, of er redenen zijn om in dat verband een nadere mondelinge hoorzitting te bepalen en vervolgens een schriftelijke uitspraak over te doen.

3.1.2. Uitgangspunten beoordeling.

Het ligt meer voor de hand dat de klachtencommissie bij uitspraken die om inhoudelijke redenen gegrond worden verklaard een schadevergoeding toekent, in plaats van de toekenning van een schadevergoeding bij enkel en alleen om formele redenen gegrond verklaarde klachten (of klachtonderdelen). In het eerste geval zal er namelijk eerder sprake zijn van een niet meer terug te draaien aantasting van de lichamelijke en/of geestelijke integriteit van de klager. Maar ook bij om formele redenen gegrond verklaarde klachten kan er soms reden zijn om aan de klager een schadevergoeding toe te kennen. Dat is afhankelijk van de omstandigheden van het geval. Wanneer bijvoorbeeld bij een klacht over een separatie, die de klachtencommissie om formele redenen gegrond verklaard, kleding van de klager beschadigd raakt, kan dat aanleiding zijn om materiële schade te vergoeden. Het is ook niet uitgesloten dat er in het geval dat de klachtencommissie om formele redenen een klacht gegrond verklaard, er in dat geval immateriële schade wordt toegekend. Dat is mede afhankelijk van de aard van de normschending. Wordt door de zorgaanbieder bijvoorbeeld gehandeld in strijd met de voor de zorgaanbieder zelf geldende administratieve voorschriften die geen betrekking hebben op de bescherming van de rechtspositie van de klager dan is er meestal geen ruimte om een schadevergoeding toe te kennen. Gaat het om normschendingen die nu juist wel beogen de rechtspositie van klager te beschermen, dan kan dat anders liggen. Maar alleen de enkele constatering dat de klachtencommissie de klacht om formele redenen gegrond heeft verklaard is onvoldoende grond voor het toekennen van een schadevergoeding. Klager zal moeten aantonen en aannemelijk moeten maken dat hij lichamelijke of geestelijke schade heeft geleden als gevolg van die formele normschendingen.

Aanvullende uitspraak klachtencommissie Wvvgz

3.1.3. Hoogte van de vergoeding.

De klachtencommissie stelt de hoogte van de schadevergoeding naar billijkheid vast. Dat is eveneens afhankelijk van de omstandigheden van het geval en vergt een individuele toetsing. De klachtencommissie is niet gebonden aan enig forfaitair stelsel in dat verband, ook niet aan het door R.P. Wijne ontwikkelde stelsel, noch aan de handreiking van XXXXXXXXXXXXXXXX van 17 april 2020: dat past niet bij de door de wetgever beoogde individuele toetsing (Wvvgz) en de gangbare toetsing bij de toepassing van art. 6:106 van het Burgerlijk Wetboek. Voor de bepaling van de hoogte van een vergoeding kan de klachtencommissie wel kijken naar die forfaitaire stelsels, maar is er dus niet door gebonden. Eerder zal aansluiting worden gezocht bij in de jurisprudentie gepubliceerde vergoedingen in vergelijkbare gevallen.

3.2. Specifieke overwegingen van de klachtencommissie

Op de eerste plaats merkt de klachtencommissie op dat zij al eerder heeft bepaald dat in voorkomende gevallen, ook al is er sprake van vormverzuimen, de klachtencommissie in het belang van klager en verweerder de klacht inhoudelijk kan beoordelen. Dat is met betrekking tot de klacht die door klager is ingediend in dit geval gebeurd. Inhoudelijk was de klachtencommissie van oordeel dat verweerder terecht en op goede gronden depotmedicatie kon en mocht toedienen. Het vormverzuim zag op niet beoordelen van de wilsbekwaamheid van klager aangaande zijn verzet tegen de depotmedicatie.

Tijdens de hoorzitting op 15 maart 2021 gaf verweerder desgevraagd aan dat hij klager wilsbekwaam achtte voor wat betreft diens verzet tegen de depotmedicatie. In het geval dat iemand wilsbekwaam wordt geacht moet dit in het dossier worden vastgelegd. Dat geldt zeker ook in het geval dat iemand wilsbekwaam wordt geacht, omdat deze vaststelling met zich meebrengt dat verweerder aan de hand van art.8:9 Wvvgz, lid 4 expliciet moet motiveren (en schriftelijk in het dossier moet vastleggen) waarom hij desondanks van mening is dat de verplichte zorg moet worden toegepast.

Inmiddels zijn er door diverse klachtencommissies in het land uitspraken gedaan over de hoogte van schadevergoedingen in geval van vormverzuimen. De meeste klachtencommissies hanteren als uitgangspunt dat er ook in het geval van vormverzuimen schadevergoedingen moeten worden toegekend. De hoogte wordt dan veelal vastgesteld op € 50 per vormverzuim. Het kan voorkomen dat er sprake is van meerdere vormverzuimen in een klacht en in dat geval hanteren de meeste klachtencommissies een bedrag aan schadevergoeding van maximaal € 100.

Overigens merkt de klachtencommissie wel op dat het dan moet gaan om vormverzuimen die de rechtspositie van een klager raken.

Dat laatste is in de klacht van klager het geval. Er is nergens in het dossier vastgelegd dat verweerder klager wilsbekwaam achtte. Bovendien geldt er juist in die situatie een verzwaarde motiveringsplicht. Daarmee is de rechtspositie van klager geschaad. De klachtencommissie zal klager daarom een schadevergoeding toekennen van € 50 euro, te betalen door de zorgaanbieder.

De door klager gevorderde schadevergoeding wegens inkomstenderving wijst de klachtencommissie af. De klachtencommissie heeft in de uitspraak van 18 maart 2021 inhoudelijk geoordeeld dat verweerder terecht en op goede gronden verplichte zorg heeft toegepast. Het toedienen van medicatie had juist als doel om ernstig nadeel voor klager af te wenden en de geestelijke gezondheid van klager zodanig te stabiliseren dat klager weer kon resocialiseren en deelnemen aan het maatschappelijk leven en bijvoorbeeld in inkomen kon voorzien. Daarom kan er naar het oordeel van de klachtencommissie niet gesproken worden van inkomstenderving. Daarenboven blijkt uit de onderbouwing van het verzoek in het geheel niets van een daadwerkelijke inkomstenderving. Er blijkt niet van eerdere inkomsten, misgelopen opdrachten of anderszins van daadwerkelijke geleden inkomstenderving zodat tevens in dat opzicht de gevorderde vergoeding niet voor toewijzing vatbaar is.

Aanvullende uitspraak klachtencommissie Wvggz

4. De beslissing

De klachtencommissie:

- kent aan klager ten laste van de zorgaanbieder een schadevergoeding toe van € 50;
- wijst af het meer of anders verzochte.

Aldus gegeven te Venray,

1 april 2021,

Mr. XXXXXXXXX, voorzitter

De Klachtencommissie bestond uit:

*Dhr. mr. XXXXXXXXXXX, jurist en voorzitter van de klachtencommissie

Op grond van art. 10:7 Wvggz kan betrokkene, de vertegenwoordiger, de zorgaanbieder of een nabestaande van betrokkene onder de in art. 10:7 Wvggz genoemde voorwaarden en binnen de daarin genoemde termijn, tegen de uitspraak van de klachtencommissie in beroep bij de rechter. Op grond van art. 10:9 Wvggz kan de rechter de beslissing waartegen de klacht is gericht, schorsen.

De rechter kan bij een ander oordeel over de klachten tevens een zelfstandig oordeel vellen over een verzochte schadevergoeding.

Betreft de uitspraak een oordeel over de gevorderde schadevergoeding dan is voor klager en de zorgaanbieder eveneens hoger beroep mogelijk bij de rechter binnen de door de Wvggz in art. 10:7 genoemde termijn.